

A BÍRÓSÁG VÉGZÉSE (nyolcadik tanács)

2011. június 24.\*

A C-476/10. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet az Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg (Ausztria) a Bírósághoz 2010. október 1-jén érkezett, 2010. szeptember 22-i határozatával terjesztett elő

a **projektart Errichtungsgesellschaft mbH,**

**Eva Maria Pepic**

és

**Herbert Hilbe**

által indított eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nyolcadik tanács),

tagjai: K. Schieman tanácselnök, L. Bay Larsen és A. Prechal (előadó) bírák,

főtanácsnok: J. Kokott,  
hivatalvezető: A. Calot Escobar,

\* Az eljárás nyelve: német.

mivel eljárási szabályzata 104. cikke 3. §-ának első bekezdése alapján a Bíróság indokolt végzéssel kíván határozni,

a főtanácsnok meghallgatását követően,

meghozta a következő

### **Végzést**

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az Európai Gazdasági Térségről szóló, 1992. május 2-i megállapodás (HL 1994. L 1., 3. o.; a továbbiakban: EGT-Megállapodás) 40. cikkének értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet a projektart Errichtungsgesellschaft mbH (a továbbiakban: projektart), E. M. Pepic és H. Hilbe, valamint a Grundverkehrslandeskommission des Landes Vorarlberg (Ausztria) (Vorarlberg tartomány ingatlantulajdon-átruházás tekintetében hatáskörrel rendelkező bizottsága) között annak tárgyában folyamatban lévő eljárás keretében terjesztették elő, hogy e bizottság megtagadta E. M. Pepic és H. Hilbe projektarttól való lakásvásárlásának engedélyezését azzal az indokkal, hogy nem teljesültek a másodlagos lakóhely külföldiek általi megszerzésének a Vorarlberg tartomány szabályozásában meghatározott feltételei.

## Jogi háttér

### *Az EGT-Megállapodás*

- 3 Az EGT-Megállapodás 40. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„E megállapodás rendelkezéseinek keretében a Szerződő Felek között [az Európai Közösség] tagállamaiban vagy az [Európai Szabadkereskedelmi Társulás (EFTA)] állam[ai]ban letelepedett személyek tőkéjének mozgását semmi nem korlátozhatja, és a felek állampolgársága vagy lakóhelye, vagy a beruházás helye alapján nincs helye megkülönböztetésnek. Az ebben a cikkben foglaltak végrehajtásához szükséges rendelkezéseket a XII. melléklet tartalmazza.”

- 4 Az EGT-Megállapodásnak „A tőke szabad mozgása” című XII. melléklete hivatkozik a Szerződés 67. cikkének [az Amszterdami Szerződés által hatályon kívül helyezett cikk] végrehajtásáról szóló, 1988. június 24-i 88/361/EGK tanácsi irányelvre (HL L 178., 5. o.; magyar nyelvű különkiadás 10. fejezet, 1. kötet, 10. o.).

- 5 E XII. melléklet értelmében:

„[...]

[A 88/361] irányelv rendelkezéseit e megállapodás alkalmazásában a következő kiigazításokkal kell alkalmazni:

[...]

- e) az átmeneti időszakok alatt – az EFTA-államoknak a megállapodással és különösen a másodlagos lakóhely vásárlására vonatkozó rendelkezésekkel összhangban álló olyan jogszabályok bevezetésére irányuló jogának sérelme nélkül, amelyek joghatásukat tekintve megfelelnek a Közösségen belül az irányelv 6. cikkének (4) bekezdésével összhangban fenntartott jogszabályoknak – az EFTA-államok nem nyújtanak az EK-tagállamok vagy a többi EFTA-állam vállalkozásainak vagy állampolgárainak új és meglévő beruházásaira kevésbé kedvező bánásmódot, mint amelyet a megállapodás aláírásakor érvényben lévő jogszabályok alapján nyújtanak;

[...]

*A 88/361 irányelv*

- 6 A 88/361 irányelv 1. cikkének (1) bekezdése értelmében a tőkemozgások osztályozása ezen irányelv I. mellékletében foglalt nomenklatúrával összhangban történik.
- 7 E mellékletből kitűnik, hogy a tőkemozgások fogalma magában foglalja többek között azokat az ügyleteket, amelyek során nem honos személyek ingatlanbefektetéseket hajtanak végre valamely tagállam területén.
- 8 Az említett irányelv 6. cikkének (4) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A másodlagos lakóhelyek megszerzését szabályozó, hatályos nemzeti jogszabályokat fenn lehet tartani addig, amíg [az Európai Unió] Tanács[a] a[z EGK-]Szerződés

69. cikkével [az EK-Szerződésnek az Amszterdami Szerződéssel hatályon kívül helyezett 69. cikke] összhangban e területen további rendelkezéseket fogad el. E rendelkezés nem érinti a közösségi jog egyéb rendelkezéseinek alkalmazhatóságát.”

### *A nemzeti szabályozás*

- 9 Az ingatlantulajdonról szóló Vorarlberg tartományi törvény (Grundverkehrsgesetz, 42/2004. LGBl.; a továbbiakban: GVG) 19/2009 LGBl.-ből eredő szövege 2. §-ának (7) bekezdése értelmében:

„Üdülési célú ingatlanszerzésnek minősül az üdülők létesítésének vagy használatának [...] vagy ingatlan e célból harmadik személyekre történő átruházásnak a célját szolgáló ingatlanszerzés.”

- 10 A GVG 3. §-a értelmében:

„(1) Amennyiben az uniós jogból következik, és a (2) bekezdésre is figyelemmel, a külföldiek ingatlanszerzésére vonatkozó szabályokat nem kell alkalmazni

- a) a munkavállalók szabad mozgáshoz való jogát gyakorló személyekre;
- b) a letelepedés szabadságát gyakorló személyekre és társaságokra;
- c) a szolgáltatásnyújtás szabadságát gyakorló személyekre és társaságokra;

- d) a tartózkodás jogát gyakorló személyekre;
- e) a szabad tőke mozgás jogát gyakorló személyekre és társaságokra, feltéve hogy az Európai Unió valamely tagállamának területén vagy az [EGT-]Megállapodás hatálya alá tartozó területen lakóhellyel vagy székhellyel rendelkeznek.

(2) Amennyiben az ingatlant üdülő létrehozása céljából vásárolják, az EGT-Megállapodásnak a tőke szabad mozgására vonatkozó rendelkezései nem eredményeznek semmilyen kivételt a külföldiek ingatlanszerzésére vonatkozó szabályok alól.

(3) Ha nemzetközi kötelezettségekből az következik, hogy egyes személyeknek a saját állampolgárokéval azonos bánásmódot kell biztosítani, a külföldiek ingatlanszerzésére vonatkozó szabályok nem alkalmazhatók.

[...]"

- 11 A GVG 7. §-ának (1) bekezdése a következőképpen szól:

„Az ingatlanforgalmi hatóság jóváhagyása szükséges a következő ingatlanok külföldi személyek általi megszerzéséhez:

- a) a polgári törvénykönyv [Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch] 435. §-a értelmében vett telkek vagy épületek tulajdonjoga;

[...]"

12 A GVG 8. §-a szerint:

„(1) Az ingatlanszerzés csak akkor hagyható jóvá:

[...]

b) ha nem sérülnek az állam politikai érdekei, és

c) ha e külföldi személy ingatlanszerzéséhez gazdasági, kulturális vagy szociális érdekek fűződnek.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazható, ha ezen alkalmazás nemzetközi kötelezettségekkel ellentétes.”

### **Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések**

13 E. M. Pepic és H Hilbe, akik a Liechtensteini Hercegség állampolgárai és e tagállamban rendelkeznek lakóhellyel, a Vorarlberg tartománybeli Lochauban megvalósuló társasházépítési projekt részét képező lakást kívánják megvásárolni a projektarttól.

14 Az érintettek e lakást kezdetben másodlagos lakóhelyként kívánják használni, majd a körülbelül 10 év múlva történő nyugdíjba menetelükkor kívánják a lakást elsődleges lakóhellyé tenni.

- 15 2010. március 23-án a Grundverkehrslandeskommission des Landes Vorarlberg megtagadta E. M. Pepictől és H. Hilbétől az e lakás megszerzéséhez a GVG 7. §-ának (1) bekezdése értelmében szükséges engedélyt.
- 16 E. M. Pepic és H. Hilbe, valamint a projektart megtámadta e határozatot az Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg előtt.
- 17 A kérdést előterjesztő bíróság megállapítja, hogy a jelen esetben a GVG 3. §-ának (2) bekezdése alkalmazandó, mivel üdülő külföldiek általi megszerzéséről van szó. Következésképpen e bíróság szerint az ilyen ingatlanszerzéshez a GVG 7. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján előzetes engedély szükséges.
- 18 Az alapeljárásbeli jogvita kimenetele tehát alapvetően az azon kérdésre adandó választól függ, hogy a GVG 3. §-ának (2) bekezdése, amely a 88/361 irányelv 6. cikke (4) bekezdésén alapul, összeegyeztethető-e az EGT-Megállapodással.
- 19 E tekintetben felmerül az a kérdés, hogy kell-e még alkalmazni a 88/361 irányelv 6. cikkének (4) bekezdését – amely az EGK-Szerződés 67. cikkének végrehajtását szolgálta – valamely uniós tagállamban lévő másodlagos lakóhelyeknek az EGT-Megállapodásban részes EFTA-állam – a jelen esetben a Liechtensteini Hercegség – állampolgára általi megszerzésére.
- 20 A kérdést előterjesztő bíróság szerint egyrészt igaz, hogy az Unió belső helyzete tekintetében az EK-Szerződés 73b. cikkének (1) bekezdése (később az EK 56. cikk (1) bekezdése) szerinti későbbi szabályozás anyagi jogi szempontból eltért az EGK-Szerződés 67. cikkétől, az Európai Gazdasági Térséget (a továbbiakban: EGT) illetően a 88/361 irányelvet ezzel szemben formálisan nem helyezték hatályon kívül, és semmilyen lényegét érintő módosítást nem hajtottak rajta végre, ezen irányelv így



továbbra is az EGT-Megállapodás részét képezi. Az EGT tekintetében következőképpen továbbra is az EGK-Szerződés 67. cikke szerinti jogi helyzet hatályos.

- 21 E bíróság másrészt emlékeztet arra, hogy a C-452/01. sz., Ospelt és Schlössle Weissenberg ügyben 2003. szeptember 23-án hozott ítélet (EBHT 2003., I-9743. o.) 31. pontjában a Bíróság megállapította, hogy a tagállamok 1995. május 1-je – az EGT-Megállapodás Liechtensteini Hercegség vonatkozásában való hatálybalépésének időpontja – óta az e megállapodás hatálya alá tartozó területeken ezen EFTA-állammal szemben többé nem hivatkozhatnak az EK-Szerződés 73c. cikkére (később EK 57. cikk).
- 22 Márpedig, mivel az említett ítélet kizárólag a mezőgazdasági ingatlanok tulajdonának átruházására vonatkozik, nem lehet biztosan eldönteni azt a kérdést, hogy ezen ítélezési gyakorlat csupán e területet érinti, vagy épp ellenkezőleg általános hatállyal bír.
- 23 A fenti megfontolások fényében az Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg úgy határozott, hogy felfüggeszti az eljárást, és az alábbi kérdéseket terjeszti előzetes döntéshozatalra a Bíróság elé:

„1) Továbbra is alkalmazni kell-e a [...] 88/361[...] irányelv 6. cikkének (4) bekezdése szerinti rendelkezést – amelynek értelmében a másodlagos lakóhelyek megszerzését szabályozó, hatályos nemzeti jogszabályokat fenn lehet tartani – a valamely európai uniós tagállamban lévő másodlagos lakóhelyeknek az EGT-hez tartozó Liechtensteini Hercegség állampolgára általi megszerzésére?

2) Ellentétes-e az [EGT-Megállapodásnak] a tőke szabad mozgására vonatkozó rendelkezéseivel az olyan nemzeti szabályozás, amely az [...] 88/361[...] irányelv 6. cikkének (4) bekezdésére hivatkozva megtagadja a Liechtensteini Hercegség állampolgáraitól a valamely európai uniós tagállamban lévő másodlagos lakóhely megszerzését, és így a nemzeti hatóságnak figyelmen kívül kell-e hagynia az ilyen nemzeti szabályozást?”

## Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

- 24 A Bíróság eljárási szabályzata 104. cikke 3.§-ának első bekezdése értelmében, amennyiben a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra terjesztett kérdésre a válasz egyértelműen levezethető az ítélkezési gyakorlatból, a Bíróság – a főtanácsnok meghallgatását követően – bármikor határozhat indokolt végzéssel, amelyben utal a vonatkozó ítélkezési gyakorlatra.
- 25 A Bíróság úgy ítéli meg, hogy a jelen ügyben ez az eset áll fenn.
- 26 Két kérdésével, amelyeket együttesen célszerű vizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keres választ, hogy az EGT-Megállapodás 40. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, mint amely az alapügyben szerepel, illetve amely a 88/361 irányelv 6. cikke (4) bekezdésének alapján megtiltja a Liechtensteini Nagyhercegség állampolgárának a valamely uniós tagállamban található másodlagos lakóhely megszerzését, így e szabályozást a nemzeti hatóság nem alkalmazhatja.
- 27 Az EGT-Megállapodás 40. cikke értelmében az ebben a cikkben foglaltak végrehajtásához szükséges rendelkezéseket e megállapodás XII. melléklete tartalmazza. Az említett XII. melléklet a 88/361 irányelvet és annak I. mellékletét az EGT-ben alkalmazandónak nyilvánítja.
- 28 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint, mivel az EUMSZ 63. cikk (1) bekezdése értelmében vett „tőkemozgások” fogalmának meghatározása hiányzik az EUMSZ-ből, a 88/361 irányelv I. mellékletét képező nomenklatúra iránymutató szerepet tölt be, még akkor is, ha ezen irányelv elfogadására az EGK-Szerződés 67. cikke és 70. cikkének (1) bekezdése (az EGK-Szerződés 67–73. cikkének helyébe az EK-Szerződés 73b.–73g. cikke lépett, mely utóbbiakat később az EK 56–EK 60. cikk váltotta fel) alapján került sor, és figyelembe véve, hogy az említett melléklet bevezetésének harmadik

bekezdése szerint a benne foglalt nomenklatúra nem ad kimerítő felsorolást a tőke-mozgásokról (lásd többek között a C-450/09. sz. Schröder-ügyben 2011. március 31-én hozott ítélet [EBHT 2011., I-2497. o.] 25. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

- 29 E nomenklatúrából kitűnik, hogy a tőke-mozgások körébe tartoznak azok a műveletek, amelyekkel valamely tagállam területén az ott lakóhellyel nem rendelkező személyek ingatlanberuházást hajtanak végre (lásd többek között a C-386/04. sz. Centro di Musicologia Walter Stauffer ügyben 2006. szeptember 14-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-8203. o.] 23. pontját).
- 30 Nem vitatott, hogy E. M. Pepic és H. Hilbe, akik a Liechtensteini Hercegség állampolgárai, és ezen államban rendelkeznek lakóhellyel, Ausztriában kívánnak ingatlanbefektetést végrehajtani, nevezetesen lakást kívánnak vásárolni.
- 31 Az ilyen, határokon átnyúló beruházás az említett nomenklatúra szerint tőke-mozgásnak minősül (lásd ebben az értelemben a C-72/09. sz. Établissements Rimbaud ügyben 2010. október 28-án hozott ítélet [EBHT 2010., I-10659. o.] 18. pontját).
- 32 Következésképpen az EGT-Megállapodás 40. cikkének és XII. mellékletének rendelkezései alkalmazandók az alapügyben felmerülőhöz hasonló olyan jogvitában, amely az említett megállapodásban részes államok állampolgárai közötti ügyletet érint. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a Bíróság értelmezheti e rendelkezéseket, amennyiben valamely tagállam bírósága az említett – az Unió jogrendjének szerves részét képező – megállapodásnak az adott tagállamban fennálló hatályával kapcsolatban fordul hozzá (lásd többek között a fent hivatkozott Établissements Rimbaud ügyben hozott ítélet 19. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

- 33 Az EGT-Megállapodás egyik fő célja az áruk, a személyek, a szolgáltatások és a tőke szabad mozgásának lehető legteljesebb megvalósítása az EGT egészében, úgy, hogy az Unió területén megvalósított belső piac kiterjedjen az EFTA államaira. Ennek érdekében az említett megállapodás számos rendelkezése a megállapodás lehető legegységesebb módon való értelmezését írja elő az EGT egészében. Ennek keretében a Bíróság feladata annak biztosítása, hogy az EGT-Megállapodásnak az EUMSZ szabályaival lényegében azonos rendelkezéseit a tagállamokon belül azonos módon értelmezzék (lásd többek között a fent hivatkozott *Établissement Rimbaud* ügyben hozott ítélet 20. pontját).
- 34 Az EGT-Megállapodás 40. cikkének rendelkezéseiből következik, hogy a bennük szereplő, a tőke szabad mozgásának korlátozását és a hátrányos megkülönböztetést tiltó szabályok az EGT-Megállapodásban részes – akár az Unióban, akár az EFTA-ban tagsággal rendelkező – államok közötti kapcsolatok tekintetében azonosak azokkal a szabályokkal, amelyeket az uniós jog a tagállamok közötti kapcsolatokban előír (lásd többek között a fent hivatkozott *Établissement Rimbaud* ügyben hozott ítélet 21. pontját).
- 35 Ebből következik, hogy ugyan az EGT-Megállapodásban részes államokban illetőséggel rendelkezők között a tőke szabad mozgására vonatkozó korlátozásokat az említett megállapodás XII. mellékletének 40. cikkére tekintettel kell értékelni, ezek a rendelkezések ugyanazzal a jogi hatállyal rendelkeznek, mint az EUMSZ 63. cikk rendelkezései (lásd többek között a fent hivatkozott *Établissement Rimbaud* ügyben hozott ítélet 22. pontját).
- 36 A Bíróság ezenkívül korábban úgy ítélte meg, hogy a tőkemozgások EGT-beli szabadságára vonatkozó szabályok alkalmazásának egységességére irányuló, a jelen végzés 33. pontjában említett céllal lenne ellentétes az, ha valamely olyan tagállam, mint az Osztrák Köztársaság – amely ezen, 1994. január 1-jén hatályba lépett megállapodásban részes – az Unióhoz való 1995. január 1-jei csatlakozását követően az EUMSZ 64. cikk alapján fenntarthatná az e szabadságot az e megállapodásban részes másik állam tekintetében korlátozó szabályozást (lásd a fent hivatkozott *Ospelt és Schlössle Weissenberg* ügyben hozott ítélet 30. pontját).

- 37 E tekintetben az EGT-Megállapodásban részes EFTA-államokat ugyanis meg kell különböztetni az olyan államoktól, mint a Svájci Államszövetség, amely nem hagyta jóvá a tagok közös szabályain alapuló közös piacon egyesült gazdasági közösség tervét, hanem az Unióval és tagállamaival kötendő kétoldalú, meghatározott területekre kiterjedő egyezségeket módszerét részesítette előnyben (lásd a C-541. sz. Fokusz Invest ügyben 2010. február 11-én hozott ítélet [EBHT 2010., I-1025. o.] 27. pontját).
- 38 Következésképpen az EGT-Megállapodásnak a Liechtensteini Hercegség tekintetében való hatálybalépése, azaz 1995. május 1-je óta a megállapodás hatálya alá tartozó területeken a tagállamok többé nem hivatkozhatnak az EUMSZ 64. cikkére a Liechtensteini Hercegséggel szemben (lásd a fent hivatkozott Ospelt és Schlössle Weissenberg ügyben hozott ítélet 31. pontját).
- 39 Következésképpen ezen időponttól kezdve és az említett területeken a tagállamok csupán akkor tarthatnak fenn a tőke mozgás szabadságát a Liechtensteini Hercegség tekintetében korlátozó szabályozást, illetve csupán akkor hivatkozhatnak ilyen szabályozásra, amennyiben az uniós jog értelmében e szabályozás a többi uniós tagállam irányában is alkalmazható.
- 40 Ez a helyzet következésképpen az olyan, másodlagos lakóhelyekre vonatkozó nemzeti szabályozás esetében is, amely az említett lakóhelyekre vonatkozó elsődleges uniós jog – mint például az egyes tagállamok Unióhoz való csatlakozásáról szóló szerződésekben foglalt átmeneti rendelkezések – értelmében hatályban tarthatók.
- 41 Márpedig meg kell állapítani, hogy az ilyen, a jelen esetben relevánsnak tekinthető elsődleges jogi szabály hiányában az olyan nemzeti szabályozás, mint amely az alapeljárásban szerepel, az EUMSZ 63. cikkel nyilvánvalóan ellentétes, állampolgárságon alapuló hátrányos megkülönböztetésnek minősül, amennyiben annak érdekében alkalmazandó, hogy valamely tagállam állampolgárainak a más tagállamban lévő másodlagos lakóhely megszerzését azon kizárólagos ok miatt akadályozza meg, hogy azok nem ez utóbbi állam állampolgárai.

- 42 Ezenkívül az uniós tagállamok viszonylatában az ilyen szabályozás nem alapulhat a 88/361 irányelv 6. cikkének (4) bekezdésén.
- 43 Ahogy ugyanis arra a jelen végzés 28. pontja emlékeztet, a tőkemozgásoknak a 88/361 irányelv I. mellékletében szereplő nómenklatúrája megőrzi azon iránymutató szerepét, amelyet a tőkemozgások fogalma meghatározásakor betöltött.
- 44 A 88/361 irányelv 6. cikkének (4) bekezdése már egyáltalán nem rendelkezik normatív jelleggel az Unió jogrendjében, mivel e rendelkezés átmeneti rendelkezést képez, és lehetővé teszi a nemzeti jognak a másodlagos lakóhelyek vásárlására vonatkozó meglévő rendelkezéseinek fenntartását mindaddig, amíg a Tanács az EGK-Szerződés 69. cikke alapján elfogadja az e területre vonatkozó egyéb rendelkezéseket.
- 45 Márpedig a Maastrichti Szerződés hatálybalépésével ez utóbbi rendelkezés hatályát veszítette, és a tagállamok közötti tőkemozgások liberalizációját az elsődleges uniós jog rendelkezései fokozatosan megvalósították e területen.
- 46 Következésképpen a jelen végzés 39. pontjában szereplő megfontolásokra figyelemmel a 88/361 irányelv 6. cikkének (4) bekezdésére sem lehet hivatkozni az olyan nemzeti szabályozás igazolásaként, amely a Liechtensteini Hercegség állampolgárai tekintetében a tőkemozgások szabadságával szembeni olyan korlátozást tartalmaz, mint amely az alapeljárásában szerepel.
- 47 Következésképpen az EGT-Megállapodás 40. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az ilyen nemzeti szabályozás.

- 48 Az állandó ítélkezési gyakorlatból ezenkívül az is következik, hogy minden – hatáskörében eljáró – nemzeti bíróságnak tagállami szervként – az EUMSZ 4. cikk (3) bekezdésében előírt együttműködés elvének alkalmazásával – kötelessége az uniós jog teljes egészében történő alkalmazása, és azon jogok védelme, amelyeket az a magán-személyek számára biztosít, adott esetben eltekintve a nemzeti jog mindazon – akár az uniós szabálynál korábbi, akár annál későbbi – rendelkezéseinek alkalmazásától, amelyek esetlegesen ellentétesek azzal (lásd többek között C-409/06. sz. Winner Wetten ügyben 2010. szeptember 8-án hozott ítélet [EBHT 2010., I-8015. o.] 55. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 49 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy – amint azt a jelen végzés 32. pontja megállapítja – az EGT-Megállapodás az Unió jogrendjének szerves részét képezi.
- 50 A Bíróság többször is kimondta, hogy az uniós jog elsőbbségének tiszteletben tartására irányuló, a jelen végzés 48. pontjában hivatkozott kötelezettség a közigazgatás valamennyi szervére vonatkozik (lásd többek között 341/08. sz. Petersen-ügyben 2010. január 12-én hozott ítélet [EBHT 2010., I-47. o.] 80. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). E kötelezettség vonatkozik az olyan közigazgatási szervekre is, mint amilyen a Grundverkehrslandeskommission des Landes Vorarlberg.
- 51 A fentiekből következően az előterjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy az EGT-Megállapodás 40. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, mint amely az alapügyben szerepel, illetve amely a 88/361 irányelv 6. cikke (4) bekezdésének alapján megtiltja a Liechtensteini Nagyhercegség állampolgárának a valamely uniós tagállamban található másodlagos lakóhely megszerzését, így a nemzeti hatóság nem alkalmazhatja e nemzeti szabályozást.

## A költségekről

- 52 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nyolcadik tanács) a következőképpen határozott:

**Az Európai Gazdasági Térségről szóló, 1992. május 2-i megállapodás 40. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, mint amely az alapügyben szerepel, illetve amely a Szerződés 67. cikkének [az Amszterdami Szerződés által hatályon kívül helyezett cikk] végrehajtásáról szóló, 1988. június 24-i 88/361/EGK tanácsi irányelv 6. cikke (4) bekezdésének alapján megtiltja a Liechtensteini Nagyhercegség állampolgárának a valamely uniós tagállamban található másodlagos lakóhely megszerzését, így a nemzeti hatóság nem alkalmazhatja e nemzeti szabályozást.**

Aláírások